

Dato: 6. september 2012

UDKAST TIL TALE

**til brug for ministerens besvarelse af samrådsspørgsmål BE
fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspo-
litik (Alm. del) den 7. september 2012.**

Samrådsspørgsmål BE:

”Det tidligere Integrationsministerium og det nuværende Ju-
stitsministeriums løbende afrapportering til Folketingets Udvalg
for Udlændinge- og Integrationspolitik om brugen af udlændin-
gelovens § 9 c, stk. 2, viser, at bestemmelsen om udsendelses-
hindrede udlændinge i 2007 blev brugt til at give 8 personer op-
holdstilladelse, i 2008 17 personer, i 2009 6 personer, i 2010 1
person, 2011 0 personer og i første kvartal af 2012 0 personer.
Mener ministeren på den baggrund, at bestemmelsen om udsen-
deshindrede udlændinge i 2010-2012 har fungeret efter hen-
sigten, og agter ministeren fremover at gøre mere brug af denne
bestemmelse som et redskab til at løse den fastlåste situation,
hvor mange afviste asylansøgere venter på asylcentre uden at
kunne sendes ud af Danmark?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen
(EL).

1. Det korte svar på spørgsmålet, hvorvidt om bestemmelsen om
opholdstilladelse til udsendeshindrede udlændinge har funge-
ret efter hensigten, er JA.

2. Hvis man læser bestemmelsen, fremgår det, at en udlænding, der har fået afslag på asyl, kan få opholdstilladelse, hvis tre betingelser er opfyldt:

Nemlig at udsendelse ikke har været mulig i mindst 18 måneder, at udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i sammenhængende 18 måneder, og at udsendelse for tiden må anses for at være udsigtsløs.

Det vil sige, at det er ikke nok at have været i udsendelsesposition i mindst 18 måneder. Det er heller ikke nok, at politiet anser det for udsigtsløst at udsende en udlænding, for at den pågældende kan få opholdstilladelse som udsendeshindret. Udlændingen skal have medvirket til sin egen udsendelse, eller udrejse om man vil. Det skal udlændingen have gjort i mindst 18 sammenhængende måneder.

3. Medvirken til egen udrejse er et krav, fordi bestemmelsen er en tænkt som en nødløsning for de mennesker, hvis hjemland ikke vil lade dem genindrejse, selv om den enkelte udlænding frivilligt vil rejse hjem. Disse mennesker er uden skyld i, at de ikke kan udrejse af Danmark.

4. Det er muligt for afviste asylansøgere at udrejse frivilligt til næsten alle lande i næsten alle situationer. Derfor mener jeg, at medvirken til egen udsendelse er et helt rimeligt – og nødvendigt – krav at stille til afviste asylansøgere.

Det skal ikke være sådan, at man som afvist asylansøger kan vente sig til en opholdstilladelse ved at sidde med armene over kors uden at medvirke til udsendelsen.

Det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af asylsystemet, at asylansøgere, der har fået afslag på asyl, skal udrejse af lan-

det. Hvis de ikke gør det frivilligt, skal politiet så vidt muligt sørge for udsendelsen.

5. Der er nu ca. 1.400 afviste asylansøgere i udsendelsesposition. Heraf har i hvert fald 840 afviste asylansøgere oplyst til politiet, at de ikke ønsker at medvirke til deres egen udrejse.

6. Til det andet spørgsmål; om jeg vil bruge bestemmelsen som et redskab til at løse situationen, hvor mange afviste asylansøgere venter på asylcentre, må jeg svare nej af de grunde, jeg lige har nævnt.

Som jeg har sagt tidligere her i udvalget, har regeringen et konstant fokus på styrkelse af mulighederne for udsendelse af afviste asylansøgere.